

Her duaya âmin denir mi?

Ahmet Bey: “Dualara neden âmin deriz? Bunun manası, hükmü ve hikmeti nedir? Her duaya âmin denir mi?”

HER DUA MÜHÜR İSTER

Her duaya âmin denir ve denmeli. Esasen duaya melekler de âmin derler. Ama beddua âmin denmezse sorumluluk yoktur. Âmin denirse ve söz konusu beddua haksız yere yapılmışsa, yapanla beraber âmin diyen de mesul olur.

Duaların sonunda âmin demek sünnettir.

Peygamber Efendimiz (asm) bir adamın ısrarla dua ettiğini işitince,

“Mührü basarsa vacip oldu!” buyurmuşlardır. Ashab-ı Kiram:

“Mühür nedir ya Resulallah?” diye sorunca da:

“Duasına âmin demektir.” Buyurmuştur.

Keza Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Bana namazda olsun, duadan sonra olsun, Allah tarafından âmin demek nimeti verildi. Bu, Musa müstesna benden önce kimseye verilmemişti; Musa dua eder, Harun âmin derdi. Siz de duanızı âmin ile bitiriniz! Bu suretle Allah onu kabul eder.”¹

“Duaların sonunda söylenen “Âmin!”, mü’min kullarının dili üzerinde Âlemlerin Rabbinin mührüdür.”²

Hazret-i Ali (ra) demiştir ki: “Âmin lafzı Allah’ın mührüdür. O, bununla duasını mühürler. Nasıl ki mühür, mühürlenene şeyi muhafaza ediyor ve ona başkasının müdahalesini önlüyorsa, âmin sözü de kulun duasını muhafaza ediyor ve ona Allah’tan başkasının müdahalesini önlüyor.”

Nitekim Bediüzzaman Hazretleri de duayı “iman” ile izah ediyor ve diyor ki:

“Dua ubudiyetin ruhudur ve halis bir imanın neticesidir. Çünkü dua eden adam

duasıyla gösteriyor ki: ‘Bütün kâinata hükmeden birisi var ki, en küçük işlerime itilâı var ve bilir. En uzak maksutlarımı yapabilir. Benim her halimi görür, sesimi işitir. Öyleyse, bütün mevcudatın bütün seslerini işitiyor ki, benim sesimi de işitiyor. Bütün o şeyleri O yapıyor ki, en küçük işlerimi de O’ndan bekliyorum, O’ndan istiyorum.”³

Öyleyse dualarda âmin demek, bu yüksek imanın bir tezahürüdür.

ÂMİN DEMENİN MÂNÂSİ

Duadan sonra âmin demekle, duada istediğimiz hususları imanımızla, Cenab-ı Hak hakkında hüsn-ü zannımızla mühürleyip Cenab-ı Allah’a arz etmiş olmaktayız. Yani, “Rabbim, kabul et! İcabet et! İstediklerimizi ver!” demiş oluyoruz. Başkasının duasına âmin dediğimizde, “Aynı şeyi ben de istiyorum. Bu duayı ben de tasdik ediyorum.” demiş oluyoruz.

Âmin sözü Arapça inanmak, güvenmek, iman etmek, emniyet etmek manalarının da türediği “emn” kökünden türemiştir. Arapça’ya da Tevrat’ın dili olan İbranice’den geçmiştir. Bu söz Tevrat’ta da geçiyor. Bu nedenle Yahudiler ve Hristiyanlar da bu sözü bilirler ve fakat onlar dualarında “amen” derler.

NAMAZDA ÂMİN İFADESİ

Kur’ân’ın giriş suresi olan Fatiha suresi aynı zamanda bir dua suresidir. Orada Cenab-ı Allah’tan ibadetlerimizin kabulü istenir, hidayet istenir, sırat-ı mustakimde olmak ve kalmak istenir, istikamet istenir, dalaleten ve gazaba uğramaktan Allah’a sığınılır. Yani bir kul için dünyada ve ahirette lazım olacak hususların en büyükleri istenir. Namazda Fatiha Suresi okununca bu nedenle “âmin” denir ve bu sünnettir. Nitekim Fatiha Suresi okunduğunda Peygamber Efendimiz (asm) “âmin” demiş, melekler “âmin” demiş ve Peygamber Efendimiz (asm) bunu ümmetinden istemiştir.

Peygamber Efendimiz (asm) buyurmuştur ki: “Namazda imam âmin deyince siz de âmin deyin. Zira kimin âmin sözü, meleklerin âmin sözüne denk gelirse geçmiş günahları bağışlanır.”⁴

GÜNÜN DUASI

Ey dünyada, mizanda ve hesap gününde lütfedici olan, cömert olan ve kerem sahibi olan! Ey dualarımızı Cennet’te meyve verecek şekilde kabul eden! Ey Sırat köprüsünde kudretiyle ve rahmetiyle kullarına yardım eden Allah’ım! Bize yardım et! Bize istikamet ver! Dualarımızı kabul buyur! Bizi dünyada ve ahirette hicranda

bırakma, hüsrana uğratma! Âmin.

Dipnotlar:

1- Câmiu's-Sağîr, I, 38.

2- Cami'üs Sağîr,1:59.

3- Mektubat, s. 292.

4- Buhari, Ezan, 112, Daavat, 63; Müslim, Salat, 72 (410); Muvatta, Salat, 44 (1, 87); Ebu Davud, Salat, 167-168 (936); Tirmizi, Mevakitü's-Salat, 116.